

Анотация

Семинар „Лице в лице с опустошението“, Сузана Райт, 11. Март, 2023

Семинарът ще бъде представен чрез образите от пациент, художничка, която изпадна в състояние на срыв през пролетта на 2020, в началото на рестриктивните мерки свързани с Ковид пандемията. Забраната за излизане на обществени места в Англия бе въведена само два месеца преди това, когато пациентката изрази намерение да приключи дългата си анализа с мен. И преди тя беше преживявала сризове, но този беше най-дългият и дълбокият от всички. По време на десетте години анализа с мен, няколко години преди това да се случи, тя бе понесла друг предишен срыв, от който се беше „възстановила“ внезапно, посредством невидим за мен процес. Усещах, че нейната личност продължава да е разцепена, но се съгласих с приключване на анализата, защото не чувствах, че работата ни може да доведе до повече промяна. Сега, обаче, в контекста на забраните заради ковид, пациентката откри, че не може да приключи анализата – ние трябваше да преживеем срыва в неговата пълна цялост. Ограниченията на мерките означаваха, че не можехме да се срещаме физически; за сметка на това провеждахме интензивни онлайн разговори лице в лице. По време на това странно за всички нас време аз бях дълбоко повлияна от нейните състояния.

Реших да пиша за работата ни, когато след две години живот с нейния ужас, суицидни мисли, загуба на телесна координация и фрагментирано усещане за себе си, тя изглеждаше в равновесие между старата защита да преодолее възпътените емоционални състояния чрез акт на воля, отказ да повярва в тях и отричане, и един нов подход, базиран в зараждащото се доверие в аналитичната връзка. Но това не предлагаше магичен лек; това означаваше да се научи да преживява и живее със собственото си презаливане и ужас. Това изглеждаше не само като отдаване на живот в ада, а бе поход срещу всичко което някога бе научила от своите родители в пред-символичния контекст за преодоляването на емоционални състояния. Тя започна да рисува образи, които обхващаха емоционалните ѝ състояния и ги свързваха с появяващите се спомени от живота ѝ като малко дете и ежедневно преживяване на преноса.

Познавайки увереността на Юнг в трансформативната сила на „пътешествието в несъзнаваното“ и силата на символичното, аз се надявах, че можем да открием процеса на едно „реално“ възстановяване, повторно обединение на личността ѝ. Така, този семинар е описание на аналитичната работа „в баланса“.